

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 533177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 533177 - Telefax 533177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

Če pa Kristus ni vstal... Pred drugim krogom volitev v Sloveniji

Pri sv. Janezu beremo, kako je na velikonočno jutro Marija Magdalena šla k Jezusovemu grobu, da bi maznila njegovo telo. »Stala je zunaj pred grobom in se jokala. Med jokom se je sklonila v grob in zagledala dva angela v belih oblačilih. Sedela sta eden pri vzgljavi in eden pri znožju, kjer je bilo položeno Jezusovo telo. Ogovorila sta jo: »Zena, zakaj jokaš?« Odgovorila jima je: »Moje ga Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili.« Ko je to izgovorila, se je obrnila in zagledala Jezusa. Stal je tam, pa ni vedela, da je Jezus. Jezus ji reče: »Marija!« Ona se obrne in po hebrejsko reče: »Rabuni« (Učenič). In šla je k apostolom in jim povedala, kar je videla« (Jan 20).

Ta dogodek iz evangelija je nekoliko podoben tudi našemu življenju. Tudi mi se večkrat vprašujemo in pritožujemo: »Gospod, ne vem, kje si.« Tudi nam se včasih zazdi naše življenje prazno, brez smisla. Zato smo večkrat tudi mi takšni kot Marija Magdalena, ki je Gospoda imela pred sabo, a ga ni spoznala. Tudi v naših vsakdanjih dogodkih se zgodi, da mnogo stvari ne razumemo, da godrnjamo in se pritožujemo. Ne pomislimo pa, da je v vseh dogodkih našega življenja pričujoča božja previdnost, le da je ne vidimo, kakor tudi Marija Magdalena ni spoznala Kristusa.

Mi bi vedno hoteli, da bi nam Bog pokazal svojo voljo in svoje namene na razumljiv način. Tudi ob Kristusovem rojstvu so bili ljudje razočarani. Pričakovali so sijajen prihod, namesto tega pa je na svet prišlo čisto navadno dete. V našem življenju je isto, saj Bog največkrat tudi nam razodeva svojo voljo na preprost način.

»Če Kristus ni vstal, je prazna naša vera,« pravi sv. Pavel.

FILM: »SVET V TEMI«

Neka ameriška družba je pred leti vrtila film z naslovom »Svet v temi«. Film je pripovedoval o arheologu, ki se je bavil z izkopaninami v okolici Kalvarije. Naenkrat se je raznesel glas o izrednem odkritju: našel je Kristusov grob, toda ni bil prazen. Notri je bilo maziljeno, še dobro ohranjeno truplo. Kristus torej ni vstal.

Novica se je takoj razširila; nastala je velikanska zmešnjava. Krizi so izginili, cerkve so se zaprle, samostani izpraznili, misijonarji so se vrnili vsak na svoj dom. Kajti če Kristus ni vstal, potem ni Bog, potem nima smisla zanj delati, se truditi, ga oznanjati. Drži: »Prazna je naša vera.«

Toda zgodba se v filmu ne konča tukaj. Na smrtno uro arheolog prizna, da si je vse le izmislil. Grob je našel, toda bil je prazen, kot piše evangelij.

KRISTUS V OČEH NEVERNIH

Zgodba o grobu z mrtvim truplom je le izmisljena zgodba, toda priča nam, kaj bi bil svet brez vstalega Kristusa, brez Velike noči. Naša vera stoji na vstalem Kristusu. Saj brez vstajenja bi Kristus bil le človekoljubeč, morda filozof, toda ne bi bil učlovečen Bog. To je razvidno iz gledanja na Kristusa tistih, ki vanj ne verujejo. Med temi je npr. Spomenka Hribar. Ta odlična Slovenka, ki bi o njej lahko rekli s sv. Avguštinom, da je »po naravi krščanska«, ni verna. Zora Tavčar ji je zastavila tole vprašanje: »Vi ste, kot je mogoče sklepati iz vašega pisanja, ateist. Kako gledate na religijo in še posebej na krščanstvo?«

Odgovor: »Krščanstvo je eden od načinov artikuliranja človeške eksistencialne resnice, se pravi od človekovega odnosa do samega sebe, sočloveka in sveta. Našo civilizacijo imenujemo tudi krščanska, v njej je namreč zapisan etični kodeks Judovsko-krščanskega sporočila. Kot filozof — seveda če vzamem to besedo re-

sno — ne morem mimo Nietzschejevega izklica »Bog je mrtev!« Temeljito vprašanje je, kateri, kakšen bog je mrtev. Če poenostavim, je moj odgovor naslednji: Človekovo življenje je nedotakljivo in sveto, svet je čudežen in nad vsem je nekakšna milost; toda to isto morem artikulirati tudi zunaj krščanskega izročila. Moje spoznanje je, da je človek svet, nedotakljiv in dostojanstven prav zato, ker je zame dokončno in brezupno smrtin. In to je razlika v primerjavi s krščanstvom, ki njegovo veličino gradi na nesmrtnosti duše« (Mladika 2.3.1990).

Takšno je torej gledanje tudi poštene in resnicoljubnega ateista kot je Spomenka Hribar. Je pač logično za človeka, ki ne veruje v Kristusa Odrešenika, ki ne veruje v vstalega Kristusa.

TODA KRISTUS JE VSTAL!

MARIZA PERAT

Znani so končni izidj volitev v Sloveniji v nedeljo 8. aprila. ZKS-SDP je dobila 17,28 % glasov, s tem pa 14 mandatov, ZSMS-Liberalna stranka (kakor si je pred meseci nadela dodatno ime) 14,49 % ali 12 mandatov, Slovenski krščanski demokrati pa 12,98 % oz. 11 sedežev od skupnih 78. Združena opozicija DEMOS je skupno dobila 47 mest v zboru na 80 poslancev. Torej absolutno večino.

NEDELJSKA IZBIRA MED KUČANOM IN PUČNIKOM

Gotovo ne preseneča, da je Milan Kučan v prvem krogu volitev za predsednika Slovenije dobil dobrih 44 % glasov napram edinemu resnemu tekmecu Jožetu Pučniku z nekaj več kot 26 % glasov. Kučan si je namreč z nekaterimi pozitivnimi potezami v zadnjem letu (zlasti na relaciji Beograd-Ljubljana) ob obil-

ni pomoči slovenskih medijev, ki so še vedno v rokah komunistov, pridobil simpatije in ugled. Pučnik je za povprečnega Slovenca nov obraz na slovenski politični sceni, predvsem pa se Slovencem — ki jih je še vedno strah možnega posega vojske v Sloveniji — zdi nekoliko preveč radikalen.

Kljub temu odgovor na vprašanje, komu bodo v nedeljo 22. aprila oddali svoj glas tisti, ki so za predsednika volili Krambergerja ali Demšarja, je negotov. Krambergerjevi volilci spadajo v večini med socialno najšibkejši sloj slovenskega prebivalstva in so Krambergerja volili predvsem zaradi obetov o blaginji. Po tej strani bi bilo verjeti, da bodo svoje glasove oddali Kučanu, ki ljudem obljublja »srečno in bogato življenje«, kruha in iger.

Vendar pa lahko Krambergerjeve pristaze označimo kot ostre antikomuniste, zato more Pučnik računati nanje, če bo DEMOS-ova volilna propaganda dovolj izkoristila dejstvo (ki pa postala bolj in bolj zakrito), da je Kučan pač komunist.

Kar se tiče četrtega kandidata Demšarja, je bil njegov volilni poraz pričakovan. Gre namreč za lik laičnega politika, ki se nima s čim pohvaliti, niti se ne more distancirati od mračne politike svoje stranke (kandidirala ga je ZSMS-Liberalna stranka).

ARMADA ZATOŽILA PUČNIKA

Ni tudi še jasno, komu bo uspelo bolj izkoristiti kazensko ovadbo, ki jo je zoper Jožeta Pučnika vložila JLA glede plakata s Pučnikovim podpisom, kjer armado obtožuje, da pobija naše otroke, da morajo slovenski fantje služiti v tuji vojski ipd.

Ne glede na to, da je pristojni javni tožilec v Mariboru ovadbo že zavrnil, pa je treba reči, da jo je bolj izkoristil (dobro in hitro obveščeni) Kučanov štab, ki je takoj izdal poročilo, v katerem je zavzel stališče, da gre za nedopustno vmešavanje vojske v predvolilni boj, ter vodo speljal na Kučanov mlin. Po drugi strani Pučnikov volilni štab seveda zadeve noče predimenzionirati, saj ima partija še vedno iste prerogative, s katerimi lahko učinkoviteje napada armadine izpade. Vprašanje je tudi, koga je hotela arma-

Velikonočni prazniki po svetu

V RIMU

Veliki četrtek. Kot običajno je sv. oče maševal v baziliki sv. Petra in posvetil sv. olja; po maši je sedel v spovednico in spovedal nekaj oseb.

Veliki petek. Po obredih velikega petka zvečer po deveti uri je bil križev pot od Koloseja do Palatina. Udeležil se ga je tudi Janez Pavel II., ki je nosil križ. Ob koncu križevoga pota je imel kratek nagovor.

Na Veliko noč je papež po slovesnem pontifikalu podelil blagoslov »Urbi et Orbis«. Voščil je v nad 50 jezikih. Mašo in voščila je prenašala evrovizija.

V svoji velikonočni poslanici se je papež spomnil Litve, ki ji Gorbačov grozi z blokado, če ne prekliče svoje odcepitve od Rusije. Znova je poudaril, naj se išče izhod iz krize s pametnim in razumnim dialogom. Bogate države je znova spomnil na afriški Sahel, na države Tretjega sveta, kjer se ljudje borijo za golo preživetje. Ni spregledal demokratičnih sprememb v vzhodni Evropi. »Po letih diktatur, ki so odvzele človeku osnovne sovoboščine, so znova odkrili resnične razsežnosti duha, ki jih Cerkev od vedno pospešuje ter v Kristusu odkriva pravo človekovo dostojanstvo.«

V vzhodni Evropi so povsod prvič po letu 1945 nemoteno in brez strahu obhajali praznik Kristusovega vstajenja. To v vseh državah. Značilno je bilo tudi, da so letos istočasno obhajale Veliko noč vse krščanske Cerkev: katoličani, pravoslavni in protestantje; poleg tega še muslimani svoj ramadam.

Svetišča so bila prepolna. Tudi sredstva javnega obveščanja so posvetila pozornost temu krščanskemu prazniku, se pravi časopisi, radio in televizija. Papeževa voščila so mogli slišati tudi v Sovjetski zvezi in v drugih vzhodnih državah. Kristus je res vstal za promnoge po dolgih letih prisilnega molka in strahu!

V Jeruzalemu in v Palestini pa ni bilo miru. Na veliki četrtek je prišlo do nemirov prav pred baziliko božjega groba. Neki Armenec je prodal, drugi trdijo, da je dal v najem, palačo, kjer prebiva pravoslavni patriarh. Vanjo se je vsešlo 150 Izraelcev. To je bil izziv kristjanom in muslimanom, kajti ta del Jeruzalema bi moral ohraniti »status quo«, tj. ostati takšen, kot je. Prišlo je do demonstracij, vmes je posegla izraelska policija s pendreki in solzilnimi izstrelki. Ranjen je bil tudi grški pravoslavni patriarh Diodoros. Stevilni so bili zastrupljeni od solzilnih plinov. Vse to je izzvalo ogorčenje in proteste ne samo v Jeruzalemu, marveč po vsem svetu, saj gre za skrunjenje kristjanom svetih krajev Kalvarije in božjega groba, kjer nimajo judje kaj iskati. Ta kraj so kvečjemu oskrunili, ko so zasmehovali Jezusa na križu.

Tudi v Bejrutu, v krščanskem delu tega nesrečnega mesta ni bilo miru. V samem velikem tednu so tam bili boji med kristjani, pristaši generala Aouna in krščanskimi libanonskimi silami. Sv. oče je znova v pismu katoliškemu patriarhu Sfeiru pozval sprte strani k miru in dialogu.

V naših krajih je velikonočno razpoloženje nekoliko motilo muhasto vreme. Sicer pa so bile vse pobožnosti velikega tedna in zlasti vstajenske procesije dobro obiskane. Vreme je bilo skoro zimsko, saj je hribe obilno pobelil sneg.

Pastor Tökeš — škof

Pastor Tökeš je postal znan po svetu, ker se je ob njem sprožila vstaja v Romuniji. Škof Papp ga je skušal odstraniti iz njegove župnije v Temišvaru, kar je izzvalo množične proteste proti režimu. Po padcu Ceausescuja se je škof Papp umaknil v Francijo. Sinoda reformirane Cerkve pa je izvolila pastora Tökeša za novega škofa v Oradeji.

RAZNE NOVICE

Papežev obisk na Češkoslovaškem

Priprave na papežev obisk vodi podpredsednik vlade Jan Čarnogorski. Papež bo prispel v Prago v soboto, 21. aprila dopoldne. Na letališču ga bosta pozdravila državni predsednik Vaclav Havel in kardinal Tomašek. V stolnici sv. Vida se bo najprej srečal z zastopniki katoliškega klera in telesno prizadetimi. Popoldne bo na velikanskem prostoru Letna maševal. V večernih urah se bo papež setal na praškem gradu s predsednikom Havlom, z zastopniki krščanskih Cerkva in z izobraženci.

V nedeljo, 22. aprila dopoldne bo obiskal znameniti moravski romarski kraj Velehrad. Pričakujejo, da se bo bogoslužja ob 10. uri udeležilo približno milijon ljudi. Popoldne bo papež odpotoval na Slovaško, v Bratislavo. Bogoslužje s papežem bo na bratislavskem letališču.

Patrizia Tacchella osvobodjena

Velikonočni terek je prinesel veselje družini Tacchella in vsem Italijanom: orožniki in policija so osvobodili malo Patrizio, ki so jo bili ugrabili v začetku januarja. Italijani so se ob tej novici razveselili, saj je široka javnost sočustvovala z družino in osemletno Patrizio. Orožniki so jo osvobodili v neki hiši blizu Santa Maria Ligure. Dolgo so hišo opazovali, v terek pod noč pa so vanjo vdrli in tam našli Patrizio. Trije moški, ki so bili notri, se niso upirali. Gre za osebe iz severne Italije.

V rokah ugrabiteljev pa je še vedno

da s to politično gesto prizadeti. Obveščeni namigujejo, da je trenutno armadi nevarnejši Kučan, saj želi demokratizacijski proces razširiti nad vso Jugoslavijo.

UGIBANJA GLEDE PRIHODNJE VLADE

Nedvomni uspeh, ki ga je ZKS-SDP dosegel v parlamentu (med volilci je sicer le okrog 5 % članov partije), gre pripisati dejstvu, da raznovrstnih — čeprav majhnih — privilegijev v sistemu ne uživa le partijsko članstvo. K tej skupini gre uvrstiti brez dvoma še borce, ki rušenje partijskega sistema doživljajo tudi kot ogrožanje svoje osebnosti, ki so jo zastavili med vojno. Uspeh ZSMS-Liberalne stranke je bil pričakovan, čeprav ne tako visoko. Od etabliranih strank je viden poraz doživela le Socialistična zveza (v parlamentu je dobila le 5 sedežev), kar pripisujejo dejstvu, da so se zelo pozno oblikovali kot stranka.

Med strankami DEMOS-a zmagojujejo Slovenski krščanski demokrati, takoj za njimi pa je Slovenska kmečka zveza z 12,55 % glasov in istim številom sedežev v parlamentu. V obeh krogih se govori o morebitni združitvi obeh strank, kar bi s skupnimi 22 sedeži tej »Slovenski ljudski stranki« prineslo relativno večino v parlamentu.

Nič gotovega tudi še ni o novih koalicijah in o oblikovanju vlade. ZKS-SDP naj bi po govoricah zaenkrat še skrbno skrivala nameravano zvezo z ZSMS-Liberalno stranko. Del DEMOS-a razmišlja o vladi narodne enotnosti, v kateri bi kak ministerski stolček ostal tudi za komuniste, s čimer bi si nova vlada zavarovala hrbet pred napadi levece v novem parlamentu.

Pred dnevi je predstavnik DEMOS-a Pirnat v televizijski oddaji že dejal, da velja kot načelo dobrega obnašanja, da parlamentarna opozicija mlade vlade ne napada v prvih šestih mesecih življenja, naker je predstavnik ZKS-SDP Bekeš pohitel z odgovorom in si izboril nekaj maneverskega prostora v bodočem parlamentu. Kakorkoli, nekaj dni pred odločilnim bojem med Pučnikom in Kučanom, je Ljubljana kar preveč mirna.

Leon Marc

šest oseb. Sumijo, da so vsi v rokah mafije v Kalabriji.

Romarski dom — vrnjen

Kmalu po prvi svetovni vojni je bil romarski dom ob baziliki Matere božje na Sveti gori znova pozidan in razširjen, da je služil romarjem in zlasti skupinam za duhovne vaje in duhovna srečanja. Po drugi svetovni vojni so ga podržavili in ni več služil nikomur. Ker se nihče ni brigal zanj, je zdaj v popolnem razsulu. Streha se vdaja, stropi se podirajo, postal je prava razvalina, zlasti v notranjosti.

Franciškani, ki upravljajo svetogorsko svetišče, so skupno s škofijskim vodstvom v Kopru pred meseci začeli pogovore, da bi romarski dom vrnili svetišču. Dogovori so privedli do sklepa, da se dom vrne svetogorski cerkvi; zdaj so že vsi postopki izpeljani in dom je bil vrnjen ter postal last bazilike.

Franciškani so že naredili načrte, kako bodo dom popravili in preuredili po sedanjih potrebah cerkvenega življenja, da bo znova v duhovno korist vsem, ki se zbirajo ob svetogorski Materi. Seveda bo vse to združeno z velikimi stroški. Upanje je, da bo dala svojo pomoč tudi državna oblast, a vodstvo svetišča se obrača tudi na Marijine častilce s prošnjo za pomoč. Z veliko hvaležnostjo priporoča Mariji vse dobrotnike, ki so pomagali kriti stroške za prepotrebni novi vodovod, za asfaltno cesto in novo razsvetljavo. Zato upa na pomoč tudi pri obnovi romarskega doma.

V PROTITOKU

Socialistični tanki

Ne gre tokrat za težko orožje vzhodnega bloka Evrope: ti tanki so se danes že umaknili v svoje vojašnice. V mislih imam popolnoma »zahodno« orožje: tisto, ki ga namerava uporabljati nabudni podpredsednik italijanske vlade, socialist Claudio Martelli, da bi zaustavil prodor proti zahodu vzhodnih evropskih prebivalcev, ki bi silili na Zahod v iskanju boljšega standarda življenja.

Zanimivo je, da je prav isti Martelli napel vse sile, da je prav pred kratkim parlament odobril njegov osnutek zakona o priseljencih. Na podlagi tega zakona je italijanska oblast uredila položaj velikega števila priseljencev iz nerazvitega sveta, kateri so se prostovoljno prijavili na raznih kvesturah. Gre ga študente, krošnjarije, imenovane »v cumpra«, ter za navadne delavce, ki opravljajo tista dela, ki jih italijanski državljanji ne marajo več opravljati, vsaj z navdušenjem ne.

Zakon o priseljencih je vzbudil vrsto polemik: očitali so Martelliju, da omejuje prosto gibanje po ozemlju demokratske države. Resnici na ljubo moramo povedati, da je problem priseljencev postal pereč in ga ni bilo mogoče prepustiti samo dobri volji krajevnih upraviteljev. Priseljenci so ljudje, ki potrebujejo socialno oskrbo, zdravstveno nego, hišo, službo itd. Do danes so pa bili predmet izkoriščanja nepoštenih podjetnikov zahodne gospodarske konkurenčne družbe.

Toda naš podpredsednik se je očitno preplašil, ko je videl, kaj se dogaja na vzhodu naše celine. Celi narodi so se prebudili iz polstoletnega spanja in je bila nevarnost, da se hočejo polastiti naše »udobne civilizirane« družbe. Celotni glavni štab NATO mu je sporočil, da obstaja podobna nevarnost, predvsem glede na to, kar je nastalo po zrušenju berlinskega zidu. Novega »preseljevanja narodov« pa novo »rimsko cesarstvo« ne mara, saj bi mu gotovo klonilo.

Predsednik republike Cossiga je Martellija takoj pokaral: ustava določa, da ima italijanska vojska samo eno nalogo: braniti državo pred oboroženim napadom iz tujine, ne pa ustavljati civilistov na meji. Martelli pa je vztrajal in tehnički že mislil, kako bodo poslali patrolje nabornikov na mejo, stražit »svete meje domovine«.

Kam pa jih bodo najprej poslali? Seveda na našo vzhodno, najbolj »odprto« mejo v Evropi. Zgleda, da je za Italijo naše področje vir vseh njenih težav. Pred nekaj meseci je vrhovni štab italijanske armade pripravil umik dela čet iz naše dežele. Po demokratizaciji Vzhoda je pustila nevarnost oboroženega vdora iz tistih krajev. Martelli je vse to obrnil na glavo v veliko zadovoljstvo krajevnih nacionalistov, ki še vedno živijo v strahu

»balkanizacije« Trsta in okolice. Predvolilna računica? Res je, da so socialisti enotni z nacionalisti v teh zadevah, vsaj v zadnjih časih.

Obstaja res taka nevarnost, da bi ljudstva vzhodne Evrope stremela samo po kavbojkah in bananah? Podobna miselnost je v resnici sad napuha novih kapitalistov zahodne Evrope, med katere sodijo tudi volilci PSI. Mnenja sem, da trpljenje vzhodnjakov ne pripelje samo do želje po blagostanju. Človeka ne moremo upoštevati samo po denarnih in »trebušnih« merilih.

Da gre za kapitalistično miselnost, dokazuje dejstvo, da so Martellija podprli liberalci in desničarji. Proti pa so bili tisti republikanci, ki se sklicujejo na Mazzinijeve ideale.

Vsemu temu moramo dodati še to, da je prav te dni socialistični zunanji minister De Michelis javil, da mu je uspelo organizirati celo vrsto klubov za italijanske podjetnike po glavnih mestih vzhodne Evrope.

Ta je torej nova logika: ustaviti na meji konkurenco Vzhoda in preplaviti tiste države z našo ekonomijo. Kje je končalo sodelovanje in vzajemna pomoč ter bogatenje socialistične miselnosti?

Na skupino Martelli-De Michelis, ki predstavlja levico stranke se nanašajo tudi slovenski socialisti in slovenski podjetniki SKGZ: tekma na Vzhod se zanje nadaljuje tudi po propadu režimov, ki so jih vsa ta leta brezpogojno podpirali.

Isti ljudje bodo seveda potem protestirali, da jugoslovanski graničarji streljajo na meji. Sedaj bomo končno vzpostavili recipročnost: bomo streljali tudi mi. Tako se brani mir in napredek v »demokratski« Evropi na pragu tretjega tisočletja, ki odpravlja meje med državami.

Vladni predsednik Andreotti molči ali medlo odgovarja. Njegova koalicija stoji na vsak dan slabših temeljih in je tako postal »ujetnik« desetprocentne podpredsednikove stranke. Povrhu je še sama DC žrtv notranjih sporov. Andreotti dobro pozna problematiko naših krajev, a niti naše zaščite ni njegova koalicija do danes dostojno rešila.

Kot kristjan Andreotti dobro ve, da sedanji papež že vrsto let opozarja na problem beguncev in na potrebo po njihovem sprejemanju. To je svet bodočnosti, ki se danes prebujata in nas vprašuje, koliko smo mu dali, koliko vzeli. Isti papež pravi, da je treba problem rešiti v korist človeka, tudi če nas ne nekaj stalo, saj ima vsak človek iste pravice do svetovnih dobrin in do izobrazbe.

Človeku pa ne koristimo z orožjem in z vojaki. To ni krščansko in ni v skladu z ustavo.

5R

DUHOVNA MISEL ZA BELO NEDELJO:

»Bili so stanoviti v nauku apostolov in bratskem občestvu, v lomljenju kruha in molitvah.« (Apd 2, 42)

Zgodovinski dogodek Kristusovega vstajanja mora utrjevati kristjanovo vero, podpirati upanje, vneti ljubezen in usmerjati vse njegovo življenje.

Verovati pomeni, da nekomu zaupamo, ker je tega vreden, smo nanj ponosni, ga imamo radi. Do te vere ne pridemo samo z glavo, ampak tudi s srcem, z bolečino, dvomi, iskanjem, veseljem, s čuti, z vsem. Samo če se bomo znali Bogu popolnoma izročiti, ga bomo opazili, odkrivali, imeli radi, čutili njegovo bližino — postal bo smisel in cilj našega življenja.

Zgled in pomoč nam je prva Cerkev. O njej pišejo Apostolska dela, da so bili bratje in sestre:

1. najprej »stanovitni v nauku apostolov«. Tako moramo tudi mi danes:
 - prislunhiti božji besedi, jo brati in o njej premišljevat;
 - živeti v edinstvi vere in zvestobi učiteljstvu Cerkve.
2. povezani v »bratskem občestvu«:
 - in sicer tako tesno, da so »imeli vse skupno« (Apd 44);
 - mi se moramo vedno znova učiti, da ima vsaka lastnina tudi socialno dimenzijo in je potrebna med ljudmi solidarnost.
3. stanoviti v »lomljenju kruha in molitvah«:
 - zdravo duhovno življenje zahteva od nas osebno molitev;
 - vendar ne smemo nikoli pozabiti ali zanemariti skupno molitev in družinsko srečanje pri mašni daritvi.

Naj bodo v tem velikonočnem času za vsakega od nas dragocene besede apostola Petra: »Ljubite ga, čeprav ga niste videli. Verujte vanj, čeprav ga zdaj še ne vidite, radujte se v neizrekljivem in veličastnem veselju, ko se trudite, da bi dosegli namen svoje vere, to je zveličanje duš« (Pt 1, 8-9).

MILAN NEMAC

Seminar MENS v Gorici

V Gorici se je v organizaciji Mladinske sekcije SSK v sodelovanju s Kružkom za družbena vprašanja »Virgil Šček« vršil seminar Mladine evropskih narodnostnih skupnosti (MENS), ki se ga je udeležilo nad petdeset mladih predstavnikov različnih manjšin iz cele Evrope. Seminar se je začel v soboto, 7. aprila, ko so mladi gostje prispeli v Gorico in se nastanili v Palace Hotelu. Zvečer so mlade goste pozdravili goriški župan dr. Scarano, predsednik Pokrajine Crisci, predsednik SSK Marjan Terpin, tajnik Mladinske sekcije SSK dr. Damjan Terpin in lastnik hotela Vinko Levstik. Po večerji pa so se mladi gostje lahko zavrteli ob zvokih Kraškega tria.

SLOVENSKA PROBLEMATIKA

Naslednjega dne so se udeleženci seminarja seznanili s problematiko Slovencev v zamejstvu. Zjutraj so sledili predavanjem o zgodovini Slovencev nasploh s posebnim ozirom na Slovence, ki tu živijo. Predavanje je pripravil dr. Tomaž Simičič.

Nato je sledilo predavanje o sociološki stvarnosti Slovencev v Italiji. Predavanje, ki ga je posredoval dr. Pavel Štranj, je bilo dopolnjeno s statističnimi podatki o kulturnem, političnem in športnem udejstvanju Slovencev v Italiji. Kulturno problematiko je zaključilo predavanje o Slovenskem stalnem gledališču, ki ga je pripravil Saša Rudolf.

Popoldne so mladim spregovorili predstavniki organizatorjev, tj. predsednik SSK Marjan Terpin, tajnik Mladinske sekcije dr. Damjan Terpin in predsednik Kružka za družbena vprašanja »V. Šček« dr. Rafko Dolhar.

Predavanja so zavzemala predvsem predstavitev stranke SSK in njene Mladinske sekcije ter vladni zakonski osnutek za zaščito Slovencev v Italiji s posebnim ozirom na njegove pomanjkljivosti. Tudi zvečer je bila na programu slovenska problematika, saj so člani Kinoateljstva iz Gorice predstavili mladim gostom nekaj svojih filmov o tu živčih Slovcih.

OBISK NA TRŽASKEM

Ponedeljek je bil še posebno naporen. Navsezgodaj so se namreč odpravili v Trst, kjer so se udeležili sprejema na Deželi. Nato so se razdelili v dve skupini: prva se je odpravila na ogled tržaškega sedeža državne radijske postaje in sedeža Rai Trst A, druga skupina pa se je podala na ogled prostorov Primorskega dnevnika. Obe skupini sta se potem srečali na liceju »Fr. Prešeren«, kjer so imeli doživeto srečanje z dijaki znanstvenega in klasičnega liceja. Od tam so se odpravili do Marijinega doma pri Sv. Ivanu, kjer so jim šolske sestre pripravile okusno kosilo. Po kosilu so si ogledali še Narodno in študijsko knjižnico.

Izlet po tržaškem ozemlju je zaključil obisk Repentabura, kjer se je predstavništvo mladih udeležilo sprejema na županstvu. Nato so se skupno z dr. Frankom Pisanijem podali do repentaborske cerkvice. Tu so lahko občutili, kako piha tržaška burja. Zvečer so se podali še do Števerjana, kjer so si na Jazbinah ogledali vinsko klet Aleša Komjanca, nakar pa so pri večerji v kleti Izidorja Prinčiča pokušili izdelek te kleti.

ŠTUDIJSKO SREČANJE SE NADALJUJE

V torek je bil na programu dan posvečen predavanjem. Zjutraj so govorili deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar, pisatelj Boris Pahor in časnikar Primorskega dnevnika Martin Brečelj.

Popoldne se je vsaka manjšina predstavila. Zanimiva je bila predstavitev Retoromanov iz Švice, ki so zapeli ljudsko pesem in razdelili med udeležence tipično retoromansko sladico. S posebnim zanimanjem so udeleženci sledili predstavitvi tistih manjšin, ki so se letos prvič udeležile tega srečanja, tj. Nemcev na Madžarskem in Lužiških Srbov. Večer je bil tokrat posvečen kulturi. Nastopila so Slovenska dekleta, za njimi pa so dijaki klasičnega liceja iz Trsta predstavili delo: Anonimus Carsicus »Proces na Vrdeci«.

OBISK V SLOVENIJI

Sreda je bila posvečena ogledu Slovenije. Zjutraj je bil uradni del izleta. Najprej je bil sprejem na Republiškem komiteju za mednarodno sodelovanje, nakar je bilo srečanje z mladimi predstavniki slovenskih strank. V popoldanskih urah so izletniki šli na Bled. Večer so preživeli v Cankarjevem domu in prisostvovali prireditvi v organizaciji KUD Tine Rožanc.

NOVO VODSTVO

V četrtek je bil na vrsti vsakoletni občni zbor, na katerem je bilo izvoljeno novo

Tržačani romajo v Poreč

V sredo, 25. aprila bo odpotovalo na romanje v Poreč deset avtobusov tržaških romarjev. Ob 9. uri bo ogled bazilike in priložnost za spoved. Ob 10. uri somaševanje, ki ga bo vodil škofov vikar dr. L. Skerl.

Uredništvo

Obveščamo sotrudnike in dopisnike, da zavoljo državnega praznika v sredo, 25. aprila bomo tiskali naš list že v torek, 24. aprila. Dopisi in vsi članki naj bodo na uredništvu vsaj v ponedeljek dopoldne.

STANKO LENIČ:

Pričevanje

Cerkvi je bilo po vojni vzeto premoženje. Lahko naštejete nekaj stavb ali druge imovine v Ljubljani, ki so bile prej cerkvene?

Cerkvi je bilo odvzeto veliko premoženja. Vedno sem bil prepričan, da smo to še najlažje pogrešali, najtežje pa življenja toliko mladih mož in fantov ter drugih ljudi. Zgubili smo gozdove na Jelovici in v Bohinju, ki so pomenili veliko premoženje. Zgubili smo tako imenovani verski zaklad, gozdove v okolici Kostanjevice. Vsem samostanom so vzeli njihovo premoženje, hiše, gozdove, polja. Usmiljenke so na primer zastoj vzdrževale največje reveže s pomočjo posestva na Barju. Se bi lahko našteval.

Največja nesreča je bila v tem, da so iz bolnišnic izgnali redovnice. Z odprtimi rokami so jih sprejeli v Beogradu in drugod po Srbiji. Pri nas zaradi tega mlada dekleta niso imela več lepih zgledov, ki so jih dajale redovnice s skrbno nego bolnikov ali s poučevanjem na dekliških šolah. Ker ni bilo zglede, je bilo tudi manj redovnih poklicev. Danes se spet odpirajo možnosti za delo redovnic, vendar je teh premalo. Tudi to je posledica ene izmed krivic, ki jih je bila deležna Cerkev.

Kaj bi želeli povedati našim bralcem?

Povedal bom nekaj, česar doslej nisem pravil skoraj nikomur. Ko sem bil po vojni zaprt, sem bil več kot 700 dni v samici. Popolnoma zapuščen, brez brenvirja, brez knjige, sam. Prišla je cvetna nedelja. S strahom sem pričakoval, kako bo spet žalosten veliki teden. Tedaj sem doživel nekaj čudežnega. Na cvetno nedeljo sem bil naenkrat napolnjen z neizmerno srečo. Počutil sem se najbolj srečnega človeka na svetu in to ves veliki teden. Poln notranjega veselja in tolažbe. Bog je z menoj, jaz tu nisem sam. To doživetje je bilo nekaj najlepšega. Ko sem sedaj spet bolan in tako oslabele, da čakam konca, bi rad vsem bolnikom povedal to tolažbo: Zatopite se v trpečega Kristusa, ki vam bo prinesel mir, tolažbo, veselje ob resnici, da smete trpeti s Kristusom in z njim čakati odhoda s sveta. Tisto notranje razsvetljenje je v arestu trajalo ves teden. V ponedeljek po Veliki noči sem se spet počutil tako, kot se človek normalno počuti, če je v zaporu.

Volitve na Hrvaškem

V nedeljo, 22. aprila bodo volitve v hrvaški sabor ali parlament. Nastopa kakih 17 strank in skupin. Glavne pa so tri: bivša komunistična partija, združena opozicija ter Tudjmanova Hrvaška demokratska zveza, ki je precej nacionalistična. Navezala je stike z izseljenci in zagovarja njih vrnitev v domovino. Kdor koli bo zmagal na volitvah, ga čaka težak gospodarski položaj, ki je na Hrvaškem bolj kritičen kot drugod v državi.

predsedstvo, Novi predsednik je postal Retoroman Duri Denoth iz Švice. V novem predsedstvu so med drugimi še kroška Slovenka Zalka Kuchling in gradiščanski Hrvat Franz Schruiff. V večernih urah so se mladi odpravili v Prečnik, kjer je bila zaključna slovesnost. Prisotnim je govoril župan devinsko-nabrežinske občine, ki je poudaril pomen takih srečanj v duhu evropske integracije.

SLOVO IN NASVIDENJE

V petek je bila tiskovna konferenca, na kateri so mladi predstavitvi opravljeno delo in sprejeli razne resolucije. Odobrena je bila tudi resolucija gostiteljev, ki spodbujajo pristojne organe k čimprejšnji odobritvi zakona o globalni zaščiti Slovencev v Italiji. Popoldne so se udeleženci razšli vsak v svojo domovino.

O letošnjem seminarju moremo izreči pozitivno mnenje, saj so bili udeleženci zadovoljni s seminarjem in z opravljenim delom.

Po prvih demokratičnih volitvah v Sloveniji

Prve svobodne in demokratične volitve v Sloveniji po več kot polstoletnem premoru so za nami. V bližnjih obmejnih krajih je bil ta premor še daljši, saj je bila vsa Primorska ves čas med prvo in drugo svetovno vojno odrezana od glavnine slovenskega naroda in ni mogla sodelovati pri njegovem političnem življenju.

Izidil volitev nedvoumno kažejo, da želi slovenski narod na pot odločne preнове. Stranke demokratične opozicije Slovenije (DEMOS) so zbrale absolutno večino slovenskih glasov in si torej priborile pravico do prve besede pri odločanju o slovenski bodočnosti. Po drugi strani iz volilnih izidov prav tako nedvoumno izhaja, da naj ta prenova poteka postopoma in ob iskanju čim širšega soglasja. Poraz komunistične stranke in njenih zaveznic namreč ni bil tak, kakršnega so si mnogi pričakovali ali želeli.

Približno ena četrtnina oddanih glasov za družbenopolitični zbor, uveljavitev Milana Kučana v prvem krogu predsedniških volitev in paritetni sestav bodočega predsedstva predstavljajo v svetu nekdanjih realnih socialistov izjemo, ki jo je le delno mogoče razložiti z višjim življenjskim standardom Slovenije in z nedvoumno daljnovidno ter spretno politiko partije v zadnjih letih. Na slovenskem obzorju se tako zarisuje vlada narodne solidarnosti. Ta bi namreč edina razpolagala s tako večino, ki bi bila v stanju izpeljati velike in radikalne reforme, katere Slovenija potrebuje za svoj razvoj in za vstop v Evropo.

Ne glede na Kučanov uspeh, ki je bil do neke mere predviden, in na razočaranje zaradi skromnega števila oddanih glasov za kandidata opozicije Pučnika — oba kandidata se bosta sicer pomerila še enkrat in sicer na odločilni balotazi, izid katere nikakor ni samoumeven —, predstavlja 8. april 1990 zgodovinski dan, ko je slovenski narod z zmago demokratične opozicije v skupščini (in to je najpomembnejše) dokončno zapustil pot enopartijske diktature, ki ga je kljub neznanim žrtvam in trpljenju pripeljala v slepo ulico in ne v svetlo bodočnost, ki so jo komunistični ideologi s takim zmagoslavljen napovedovali leta 1945.

Konec totalitarizma tedaj pomeni, da se lahko Slovenci lotimo reševanja resničnih vprašanj, ki nas vznemirjajo. Med temi bosta gotovo med prvimi narodna sprava, ki bo seveda vse kaj drugega kot nedavna izjava o narodni pomiritvi, in pa nova opredelitev odnosov v jugoslovanski federaciji.

Razporeditev sil v DEMOS-u kaže, da bodo odsele tudi kristjani v prvi vrsti in enakopravno soodločali v slovenskem javnem življenju. Prisotni bodo na vseh ravneh politične strukture, od predsedstva, v katero je bil izvoljen voditelj Kmečke zveze Ivan Oman, preko vlade, v kateri bodo morali krščanski demokrati kot prva stranka DEMOS-a prevzeti pomembne odgovornosti, do občin, v katerih so si mnogi kandidati krščanske usmeritve zaslužili zaupanje volilcev.

Kaj vse to pomeni za nas zunaj meja

republike Slovenije? Najbrž se v tem trenutku še ne moremo zavedati, kako daljnosežne so tudi za nas spremembe, ki se pred našimi očmi odigravajo le nekaj kilometrov od nas. Z dokajšnjo gotovostjo pa lahko rečemo, da bo prejšnjega ideološkega in enosmernega poseganja v zamejsko dogajanje konec. Ne pričakujemo si takojšnjih rezultatov. Vemo, kako hude in zapletene so politične in ekonomske zagate, ki jih bodo morali v kratkem novi slovenski voditelji reševati. Vemo pa tudi, kako globoko je v njih zasidrana zavest o skupnem slovenskem kulturnem prostoru in da lahko zamejski in zdomski Slovenci od nove, demokratične Slovenije pričakujemo večje razumevanje in podporo, kakor pa smo je bili deležni od prejšnjega režima.

Uredništvo Katoliškega glasa seveda pozdravlja prehod Slovenije v demokratično, pluralistično ureditev, saj se je naš tednik zanjo ves čas svojega obstoja zavzemal. Še posebno pa se veselimo dejstva, da je ta prehod potekel mirno, dostojanstveno, brez revolucij in brez krvi. Prepričani smo, da je Bog v ta namen obrnil vse trpljenje in vso po nedolžnem prelitu kri iz preteklosti.

Zavedamo se, da demokracija sama na sebi ni zdravilo za vse potrebe slovenskega naroda. Je pa neobhodno sredstvo, da se lahko sploh začnemo med seboj pogovarjati, da zadihamo s polnimi, desnimi in levimi pljuči, da bo Slovenija dejansko vsem Slovcem matica in ne mačeha.

Srečno na novi poti, Slovenija!

Srečanje bratskih Cerkev na Socerbu

Tržačani, ki smo v soboto, 31. marca prvič stopili na Socerbski svet, smo z užitkom vdihavali vonj svežega kraškega brstenja. Zlahetni balzam se je širil prek široko odprtega obzorja.

Do potankosti izdelani program za srečanje »odprte meje«, je skrbno označil kraje in vse, kar naj bi gostom omogočilo čim prijetnejše počutje. Vendar med deklariranim idealom dprte meje in stvarnostjo je nekaj manjkalo. Organizatorji so pri sestavljanju programa docela prezrli, da obstaja na obeh straneh meje tudi cerkveno predstavništvo. Ne vem, kako bi izpadel ta praznik, ko bi ne bilo toliko števila vernikov, ki jih je privabila želja, da skupno s svojimi škofi pritrldijo in pristanejo temu, kar se v mašni daritvi pravi »bratsko srečanje«. Ti so do kraja napolnili prostor podzemnega svetišča. Na stopnišču (44 po številu) in v dolinici pred jamo jih je bilo še enkrat toliko, ki so po zvočnikih sledili somaševanju obeh škofov. Okoli trdnjave se je trlo šolske mladine. Zanimalo nas je, odkod vse so prišli: iz Tomaja, Sežane, Kozine, Divače, Lokve, Kopra in Domja. Pri maši jih nisimo videli. O ti sveta navtost odprte meje, če je njihova odsotnost pri maši bila narekovana od zgoraj!

Škof Bellomi je v svojem nagovoru pravično dejal, da je v »simboličnem prazniku odprte meje« nekoliko rahlo prikrite dvumnosti, ker so pač meje, ki jih je začrtala človeška volja. Drugačna je božja volja, ki je ljubezen brez meja in konca, saj se je zanjo božji Sin pustil križati, da bi človeka osvobodil, uničil zemeljske pregrade, upor in sovraštvo. Če naj bo ta praznik res praznik v pravem pomenu besede, je potrebno, da si človek v svojem najglobljem bistvu odgovori na zadnjo temeljno resnico, ki edina daje smisel in polnost življenja. Ko se danes priporočamo varstvu zavetnika sv. Socerba, je nadaljeval škof, poudarjamo pred civilno oblastjo in njenimi predstavniki: »Kadar koli se narod zavzema za moralno in družbeno prenovo, morajo nujno upoštevati korenine krščanstva, njene nedotakljive trajne vrednote«.

Tudi koprski škof Pirih je bil zelo praktičen. Iz sobotnih mašnih beril je omenil prepričanje, ki je nastal zaradi Jezusovega nauka. Mi pa se ne bomo zavoljo njegovega nauka prepirali, temveč ga sprejemali in se nanj naslanjali. Se posebno aktualno je bilo njegovo priporočilo, naj bi se vsi Slovenci teh področij naučili italijanskega jezika, enako pa tudi italijanski prebivalci slovenskega jezika.

Pri maši so sodelovali združeni zbori Rodik, Klance in Novi Sv. Anton, vodil je Edi Race. Mašna berila in petje je bilo v obeh jezikih. Pričakovali smo, da se bo zbor od Novega sv. Antona uvrstil v splošno praznovanje odprte meje. Kljub vsemu so ljubitelji lepega petja tudi drugače prišli na svoj račun. V dolini pred jamo so si pevci dali duška in zapeli štiri pesmi.

Na pobudo dr. Mirka Špacapana, odbornika za šolstvo na goriški Pokrajini, je prva slovensko-italijanska knjiga na tem področju doživela v petek, 16. marca v prostorih knjigarne Mohorjeve založbe v Celovcu posebno lepo predstavitev. Njena zunanja oprema je svečana, saj vsebuje ponatis predavanj na spominskem simpoziju v Gorici aprila 1987, ki se je v celati soočal z umetniško in človeško podobo Lojzeta Bratuža in njegovim časom.

Tudi prireditve v Celovcu je ponovno oživila spomin na mučeniško smrt tega zaslužnega slovenskega goriškega glasbenika, zborovodjo in zavednega Slovence, ki so ga na Božič leta 1937 zastupili italijanski fašisti, čeprav je bil po vsem svojem življenju in delovanju utelešen primer za resnično krščansko spravljivost in miroljubnost. A kaj nas opozarja bolj na zlo tega sveta kot mučeniška smrt nedolžnih žrtev?

Številne navzoče je pozdravil vodja Mohorjeve založbe ing. Franc Kattinig. Leta se je pri tem še posebej poklonil vdovi velikega pokojnika Ljubki Sorli, ki je s sinom in hčerko prišla v Celovec. Marsikdo je že bral pesmi znane goriške pesnice. Toda ing. Kattinig pri svojem nagovoru ni upošteval samo tega dejstva, temveč je vse navzoče s svojimi toplimi čestitkami in darom v obliki bibliofilske izdaje Prešernovega Sonetnega venca z grafikami koroškega slikarja Valentina Omara spomnil na pesničin visoki življenjski jubilej — na njeno osemdesetletnico.

Zadnja maša v tej jami je bila 24. maja 1948 na praznik sv. Socerba, tržaškega mučenca. Opravil jo je tedanji dolinski, sedaj že pokojni župnik Anton Smerkolj. Za mašo je moral iz cone A v cono B, a je šel, ker so na vaškem sestanku v Socerbu sklenili, da bo maša v jami, in so to tudi sporočili 21. maja župniku. Po maši so pa štirje moški župnika napadli in ga »spravili« v koprski zapor. Škof Santin je takoj pisal zavezniški vojaški upravi v Trstu in prosil za posredovanje. Uprava mu je sporočila, da so zainteresirali vojaške oblasti v Kopru. Ni znano, ali so tedanje jugoslovanske oblasti odgovorile, vsekakor so g. Smerkolja 12. decembra izpustili, nakar se je vrnil v svojo ljubljansko škofijo.

Se enega dolinskega župnika smo se spomnili v socerbski jami. In sicer Placida Sancina, ki so ga 14. septembra 1943 odpeljali partizani in ki sedaj še vedno čaka nekje v gozdu nad Dolino, da bi mu pripravili dostojen grob.

V senci slikovitih socerbskih razvalin je stala glavna tribuna, kjer so okoliški župani, vsak s svojega zornega kota podajali misli o pomenu in koristnosti takih srečanj. K mikrofonu sta stopila tudi oba škofa, odbornik Coloni in sen. Spetič. Ob prigrizku in pijači pa je goste zabaval še zbor dijakov z glasbilo.

Vsekakor prijeten odhiti na kraški višini, vreden ponovnega obiska.

F. V.

V Marijinem domu, ul. Brandesia 27, pri Sv. Ivanu v Trstu bo v **nedeljo 29. aprila ob 17. uri** nastopila dramska skupina KD »Slavec« iz Ricmanj z veseloigro J. Tavčarja

»PARIZ JE PAČ PARIZ«

»Jara meščanka« na Repentabru

Župnijska skupnost Repentabor je v nedeljo 8. aprila povabila štandresko dramsko skupino z veseloigro »Jara meščanka« v režiji Emila Aberska.

Predstava je bila v kulturnem centru na Colu in je privabila lepo število domačinov, ki so se tudi po igri zadržali v prostorih centra v prijetnem razgovoru z nastopajočimi. Štandreska skupina je na Repentabru prvič nastopila in organizatorji ter občinstvo so bili zadovoljni.

Voščila iz Argentine našemu listu

Clanice in člani društva »Zedinjena Slovenija« pošiljajo s svojega 43. rednega občnega zbora vam in preko vas vašim bralcem, demokratičnim Slovincem v svobodnem svetu, iskrene pozdrave. Želimo vam veliko uspehov pri vašem delu in prizadevanju za utrditev slovenstva. Naj Vsemogoči blagoslovlja vaše delo. Vesela Aleluja!

arh. Jure Vombergar, predsednik
Emil Cof, tajnik

Lep odmev na dvojezično knjigo o Lojzetu Bratužu na Koroškem

Za njim je karizmatično osebnost Lojzeta Bratuža plastično orisal dr. Mirko Špacapan, ki je med drugim poudaril, da se je pokojnik zavzemal za pravice slovenske goriške in koroške narodne manjšine.

Dr. Rafko Dolhar, ki je z večšim prevajanjem v kar treh jezikih: slovensčini, nemščini in italijanščini povezoval izvajanja govornikov, je v svojem nagovoru opozoril na etično silo in zavest potrebe po večjem povezovanju in medsebojnem razumevanju med manjšino in večino, pa tudi na nevarnost asimilacije. Eden izmed korakov na boljši skupni poti v prihodnost naj bo knjiga o Lojzetu Bratužu, pomembni zasluzni osebnosti, kateri se je s tem dejanjem goriška pokrajinska uprava v današnjem času vsaj nekoliko oddolžila.

Tudi predsednik goriške Pokrajine Gianfranco Crisci je poudaril, da želi sedanja uprava čim bolj upoštevati svoj geografsko-zgodovinski položaj, ki je že od nekdanj stičišče in križišče več kultur, narodov in jezikov. Izdajo pričujoče knjige je označil kot doprinos k izboljšanju razumevanja med narodi v duhu nove Evrope. Inštitut za manjšinsko sociologijo v Gorici je objavil že vrsto razprav o furlanski in venetski kulturi ter raziskuje ta čas tudi vpliv nemške kulture na Koro-

Znova imamo skavtsko organizacijo v Sloveniji

»31. marec 1990 je resnično zgodovinski dan za svetovno skavtsko organizacijo.« To je na ustanovnem občnem zboru ZSKSS (Zveza slov. katoliških skavtinj in skavtov) izjavil Sergio Gatti, odgovorni član za mednarodni sektor v državnem komiteju AGESCI (Organizacija ital. katol. skavtinj in skavtov) in član mednarodne konference katoliškega skavtstva in mednarodnega urada iz Ženeve. Prav ta je bil občutek, ki je vel v Ljubljani v navdušenih srcih in pogovorih vseh udeležencev, predvsem mladih, na omenjenem kongresu. Tudi goriški skavtje smo se ga udeležili in dospeli v popoldanskih urah na ljubljansko Teološko fakulteto s slovenskimi skavti iz Trsta in italijanskimi brati iz FJK; poleg načelnikov in načelnic iz Gorice in Trsta so bili prisotni tudi nekateri višji italijanski voditelji, med katerimi so izstopali Sergio Gatti iz Rima, deželni predstavnik Franco Bagnarol, ki si prizadeva za stike med italijanskimi in slovenskimi skavti; Dino Del Savio iz Pordenona, ki osebno že pozna marsikaterega ljubljanskega skavta, predvsem načelnika Petra, s katerim je v preteklem letu navezal osebni prijateljski odnos.

KAKO SE JE V SLOVENIJI OBNOVIL SKAVTIZEM

Slovenski katoliški skavti so namreč doživeli svojo mednarodno legalizacijo že leta 1922, a so bili med zadnjo vojno ukinjeni iz političnih razlogov. Oblasti so naredile marsikaj, da bi to zgodovinsko poglavje pahnile v pozabo. Zgodilo pa se je v poletju 1984, da je Peter Lovšin, mlad ljubljanski fant, ki je hrepenel po nečem, česar tedaj še ni poznal, na izletu s striem duhovnikom naletel na tabor goriških skavtov v Sloveniji. Takoj mu je bilo jasno, kaj mu tli v srcu. V istem letu je že sam poskusil ustanoviti skupino skavtov v okviru župnije, a s skromnimi dosežki. Istočasno je iskal vsako možno pot do skavtskih knjig in organizacij.

Leta 1985 se je spet s stričevo pomočjo in s posredovanjem g. Marjana Markežiča udeležil tabora SZSO-SGS v Žužemberku. »Prvi občutek je bil pravljicena, pravi sam ob spominu na to. Ko ga je goriški načelnik Mauro na koncu tabora vprašal, če bi rad postal skavt, so se mu kar »odprla nebesa«. Leta 1986 je napravil obljube in s tem vstopil v SZSO-SGS. Jasno pa mu je bilo že od začetka, da je njegovo poslanstvo v Ljubljani, kamor je poklican, da zopet spravi na dan iz morja pozabe to, kar je ostalo pokopano v njegovih globlinah. Htel je preletiti v srca prijateljev svoje navdušenje za skavtizem, za zdravo, sveže, mlado življenje v Kristusu.

USTANOVNI OBCNI ZBOR

Občni zbor se je torej začel v dvorani Teološke fakultete, kjer je bil najprej prebran in odobren statut ZSKSS, zatem pa z volitvami odobrena predložena lista za vodstvo. Načelnik je torej Peter Lovšin, načelnica pa Marija Marinko, eno prvih

deklet, ki jo je prevzel skavtizem kot stil življenja.

Sledila je maša v ljubljanski stolnici. V odsotnosti nadškofa Suštarja jo je daroval koprski škof Metod Pirih ob somaševanju številnih duhovnikov, med katerimi je bil tudi dr. Jože Prešeren, ki je deloval v skavtski organizaciji pred vojno in ki je med drugim tudi ustanovitelj skavtinj v Trstu. Msgr. Pirih je z velikim navdušenjem pozdravil vse skavte, mlade in starejše, tudi v italijanščini; poudaril je pomen skavtskih vrednot in pomembnost mladih katoliških laikov v Sloveniji.

SLOVESNA AKADEMIIJA IN POZDRAVI

Po zahvali Bogu, ker smo priče novo nastalemu življenju, smo se skupno odpravili na slovesno prireditev, ki se je udeležilo res lepo število ljudi. Ogledali smo si diapozitive s prizori s taborov itd. Sledili so govori, ki jih je povezoval Marjan Kravos. Marsikateri govornik je le s težavo prikriil svoje navdušenje. Najprej je novi načelnik Peter prikazal pot, ki jo je s prijatelji prehodil v teh letih. Predstavnik iz Rima je prinesel tudi uradni

ZORKO SIMČIČ:

Trije muzikantje ali povratek Lepe Vide

(Knjiga je izšla lani v Buenos Airesu v Založbi Duhovno življenje in je letos prejela nagrado »Vtajeenje«, o kateri je naš list poročal v prejšnji številki.)

Zorko Simčič je v povesti zaključil Prešernovo Lepo Vido, ki je odšla na španski dvor, živela tam sedem let in s kraljico trepetala za bolnega kraljeviča, ki mu vsa zdravila in čaravnije niso mogle pomagati. Na njen nasvet je poklicala kraljico tri slovenske muzikante, ki so se pripeljali z balonom prek pol Evrope in zaigrali tako čudovito, da je kraljevič v trenutku ozdravel. Z muzikanti se je vrnila tudi Vida v Devin, se poročila z enim izmed muzikantov in sta imela veliko družino. Tu sta jo obiskovala španski kralj in kraljica s sinom.

Povest je napisana z veliko umetniško silo in s srčno prizadetostjo, saj je pisatelj eden izmed Vidinih sovrstnikov, ki ga v tujini poleg domotožja muči še skrb za otroke, ki so se rodili v tujini, češ: »Otroci čutijo tužno vedno bliže, bližina pa kliče ljubezen, druga druga dajeta rast.« In da bi otroke priklenil na jezik in ideale staršev, je napisal to povest, ki pa je enako primerna za odrasle. V njej se prepletajo pravljicni in realistični motivi, podani v resnem in šaljivem ključu, v nazorni in zlahetni slovensčini, prepleteni s pregovori in verzi. Bralci spoznajo v obrisih pol Evrope, uživajo blestečo špansko kulturo in južnjaški kolorit, množico dvorjanov, živo Lepo Vido in vesele muzikante. Učinkovit je tudi konec, ko zaigra muzikantski s španskimi godbeniki znano Slovenija, od kod lepote tvoje?

pozdrav mednarodne skavtske organizacije. Franco Bagnarol je poudaril pomen, ki ga lahko ima sodelovanje italijanskih skavtov iz FJK z novo ustanovljeno ZSKSS prav preko goriških in tržaških skavtov. Dino Del Savio iz Pordenona je simbolično poklonil ljubljanskim skavtom šotor, da bi se spominjali, da se skavtizem živi v naravi in ne v zaprtih prostorih; sekiro, da bi ne pozabili, da se skavtsko življenje gradi tudi z delom rok; kompas, da bi nikoli ne zgubili prave smeri. Tržaška načelnica Bruna Ciani je poleg čestitk prinesla v imenu SZSO staro mapo zastavic, ki je pred vojno pripadala slovenski matični organizaciji. Goriški načelnik Mauro Leban pa je poudaril prvenstveno nalogo organizacije, da najprej vzgoji in oblikuje voditelje; to je nujen pogoj za zdravo rast organizacije.

Govorom je sledil krajši program z branjem znanih povesti o skavtu Petru, s triki spretnega mladega čarodeja in z recitalom Janeza Koroška ob spremljavi skavtskih kitar. Dan smo zaključili s Pesmijo slovesa in z načrti za prihodnost.

D. G.

torej slavošev Sloveniji, kar je pravzaprav vsa Simčičeva povest.

Zorko Simčič pa je dobil nagrado tudi za prejšnje leposlovno delo. Že za prvi roman *Prebujenje*, ki je izšel 1943 v Ljubljani, je dobil Prešernovo nagrado mesta Ljubljane. V Trstu je za Vse svete 1946 napisal za slovenski radio, kjer je bil dve leti v službi, radijsko dramo *Zalostna pesem*, v kateri je prvi načel vprašanje narodne sprave, ki danes tako odmeva po Sloveniji.

V Argentini se je razvil v najbolj svetovljanskega zdemskega pisatelja, ki ga zanima predvsem psihološka analiza ljudi in dogodkov. Višek je dosegel v romanu *Človek na obeh straneh stene*, SKA 1957. Junak je begunec brez potrebe, begunec pred samim seboj, ki ima »tujini dve, domovine pa nobene«. Lahko bi bil slovenski Slehernik, mlajši brat Lepe Vide, Desetega brata in Martina Kačurja, malo manj romantičen in bolj filozofski, zasidran na ravni vsečloveške tragike in veličine, slabosti in lepote.

Izmed dramskih del je treba omeniti *Krst pri Savici in Zgodaj dopolnjena mladost*, o katerih je zapisal prof. Jože Pogacnik, da sta »slavospev ljubezni in želja po spravi med Slovinci«. Za mladino je napisal še igri: *Carovnik začarane doline* in *Družina Zebedej* (1980).

Martin Jevnikar

★

Največjo oporo slovenski zvesti, jeziku in kulturi so dale v Kanadi slovenske župnije. (Rodna gruda)

roškem?»

V torek, 20. marca je izšel (krajši informativni zapis brez podpisa z naslovom »Bratuž — po petdesetih letih« v Slovenskem vestniku.

Prav reprezentativno poročilo z dvema slikama gostov iz Gorice je izšlo v nedeljo, 18. marca v dnevniku Kleine Zeitung, najbolj razširjenem na avstrijskem Koroškem in Štajerskem. Pisec članka z naslovom »Martyrer für sein Volk« (Mučenec za svoje ljudstvo) Heinz Stritzl je dogodek označil kot doprinos k izboljšanju odnosov med slovenskim in italijanskim ljudstvom in omenil, da so zahteve manjšinskih narodnostnih skupnosti po večji zaščiti pred vsako tiho asimilacijo tudi v demokratičnih deželah upravičene. Kot vidimo, zmorejo biti taki medkulturni dogodki podlaga in vzpodbuda za nadaljnje tovrstne podvige in si jih lahko želimo še več.

Milena Merlak, Dunaj

Še en laični misijonar

V Tolminu, zelo živ in aktivni župniji, je dozorel poklic novega laičnega misijonarja. Lojze Gaberšek je v nedeljo, 1. aprila iz rok škofa Metoda Pirih prejel misijonski križ.

Lojze, ki mu po domače rečejo Lojšč, se je rodil 17. aprila 1968. Ima še eno sestro in tri brate. Osnovno šolo je obiskoval v Tolminu, v Novi Gorici pa je končal srednjo lesarsko šolo. Bil je sošolec Klementa Paljka, ki je laični misijonar v Zambiji. V župniji je bil vključen

v delavsko mladinsko skupino, misijonski krožek in tudi v pevsko skupino, ki mu je ob podelitvi križa še posebej zapela v slovo.

Slovesnost so farani z župnikom in kaplanom lepo pripravili. Cerkev je bila polna, čeprav so nekateri zvedeli za spremembo ure šole, ko so prišli v Tolmin in je bila maša že končana.

Škof je pohvalil farane in jim priporočil, da bi redno skrbeli za Lojzetovo zavarovanje: »Zelo lepo skrbite za obnovo in vzdrževanje cerkva v župniji. Človek pa je ustvarjen po božji podobi in je več kot vse stavbe, pa čeprav imajo še tako umetniško vrednost.«

Lojze bo tri leta brezplačno delal na Madagaskarju v župniji Ranomena, kjer delujeta Klemen Stolcar in Lojze Letonja, ki je ravno na dopustu in je v imenu malgaške Cerkev in tamkajšnjih misijonarjev sprejel Lojzeta.

Po maši smo si ogledali misijonsko razstavo, ki so jo pripravili v župnijski dvorani kaplan in misijonski krožek otrok ter misijonski odbor odraslih, kjer je tudi Lojze zavzeto sodeloval. Poleg predmetov iz misijonskih dežel smo si lahko ogledali tudi diapozitive, ki jih je spremljala afriška glasba in razlaga.

Lojzetu želimo srečno pot, ko bo 25. aprila poletel iz Pariza v Tananarive, na Madagaskarju pa obilo božjega blagoslova. Priporočamo ga v podporo in molitev, ki mu bo dajala moč, ko pridejo neuspehi, razočaranja in osamljenost.

Anica Tomažič

GORIŠKE NOVICE

Koncert duhovne glasbe na Travniku

Na cvetno nedeljo je bilo na Travniku v glasbenem oziru kar veliko dinamike. Zjutraj je bil pri doveti maši tradicionalni Kimovčev Pasijon za moški zbor, ki vsako leto poživi za slovenske vernike liturgijo oljčne nedelje. Tu ne gre seveda za koncertno izvedbo, vseeno pa lahko rečemo, da je to tudi lep glasbeni dogodek. Dostojno zapeta široko zasnovana skladba (tudi če je število pevcev omejeno) more prav tako ustvariti spokojno in duhovno poglobljeno razpoloženje in primeren uvod v misterij velikega tedna.

Zvečer je bil v isti cerkvi sv. Ignacija večji koncert nabožne glasbe, pri katerem so sodelovali zbor Sant'Ignazio in godalni orkester Carinthia iz Avstrije. Dirigent je bil Hans Schamberger, solistki pa Helga Wildhaber (sopran) in Christine Lichtenberger (mezzosopran). Dirigent zbor je bil Stanko Jericijo.

Na sporedu so bila dela Pachelbela, Bacha, Schuberta, Schambergerja in Jericija. Med skladbami v prvem delu sta posebej lepo izvedeni arija iz Bachove kantate in Schubertova »Salve Regina«. V drugem delu pa je bila na sporedu krstna izvedba Jericijeve maše »Sic benedicam te« za soli, zbor in orkester. Stanko Jericijo je že znan po svojih skladbah svetne in nabožne vsebine. Pred dobrim letom je napisal orkestralno delo »Sinfonia breve« za orkester, še prej pa tudi nekatera druga večja dela (kot Te Deum). V tej novi široko zasnovani latinski maši kaže goriški skladatelj veliko smisla za vokalnoinstrumentalno glasbo. Gotovo so mu bila vzor velika tovrstna dela iz glasbene preteklosti (Bach, Mozart itd.), vendar pa je vanjo vtil tudi nove svežine in sodobno glasbeno izraznost. Naj v tem okviru kot posebno temperamentalne dele omenim Kyrie in Gloria, pa spet recimo Hosana iz Sanctusa oz. Benediktusa. Na vsak način je maša goriškega skladatelja lepo izvenela in tako obogatila tudi tovrstno sodobno nabožno literaturo. - ab

Predsednik deželne vlade na goriški občini

V petek, 6. aprila je bil na goriški občini predsednik deželnega odbora Adriano Biasutti. Tu se je sestel z županom in odborniki. Prisotna sta bila tudi predsednik pokrajinske uprave Gianfranco Crisci in deželni odbornik Mario Brancati. Deželni predsednik je najprej pozdravil župana dr. Scarano, ki je orisal nekatere glavne probleme občinske uprave, posebej tiste, za katere je zadolžena tudi dežela. Tako med drugim vprašanje Korna, nove univerze, decentralizacije, itd.

Nato so se oglašili še odborniki, ki zastopajo druge stranke v sedanji večini. Dr. A. Bratuž je predsednika Biasuttija pozdravil v imenu SSK in ga nato opozoril na razna pereča vprašanja slovenske manjšine, še posebej v zvezi z vsebino vladnega zaščitnega zakona. Dejal je, da bo treba tega nujno izboljšati in pri tem pozval deželno vlado, naj tudi sama k temu prispeva. Predsednik deželne vlade

je v odgovoru med drugim omenil, da se je prav tiste dni razgovarjal s proračunskim ministrom za določene finančne postavke v prid manjšine.

Sovodnje

Sovodnjski občinski svet je pred iztekom mandata na svoji predzadnji seji razpravljal o dvajsetih spremembah regulacijskega načrta, ki ga je tudi odobril z glasovi večinske liste, medtem ko so se predstavniki manjšine vzdržali. To je že deveta varianta od leta 1971, ko je bil izdelan. Načrtovalka arh. L. Codellia je na seji našela in utemeljila te popravke. Najprej se nanašajo na zasebne gradnje, za katere so prosili občani, potem pa na javne. Na podlagi zakona Kraške gorske skupnosti (katere član je tudi sovodnjska občina) se bo varovalni pas ob cestah zmanjšal za polovico in sicer: pri avtocestah od 60 na 30 m, državnih cestah od 40 na 20 m in občinskih od 20 na 10 m. Varianta predvideva nov zunanji športni center (28.000 kv. m) ob občinski telovadnici v Sovodnjah. Namenjen bo tudi za vaška praznovanja ipd.

Branko Černič je ob glasovanju razložil, zakaj se je SSK vzdržala: predvsem zato, ker regulacijski načrt še ni dokončno izdelan in bo prav gotovo deležen še novih popravkov. Tudi občani lahko še vložijo ugovore ali protipredloge, saj rok zapade 28. aprila. Zato bo treba o tem še razpravljati in šele takrat zavzeti dokončno stališče.

»Praznik frtalje« v Rupij

Ze dvajseto leto se neprekinjeno obhaja »Praznik frtalje«, ki ga prireja zbor Rupa-Peč pod župnijsko cerkvijo v Rupij. Letos bo praznik 25. in 29. aprila ter 1. maja.

Stanovišče se je izpraznilo

Na cvetno nedeljo popoldne sem se skupaj s številnimi sorodniki, znanici in vaščani udeležil pogreba zadnjega prebivalca stare vasi Stanovišče v župniji Sedlo na Kobariškem. Pri častitljivi stari cerkvi sv. Križa nad Sedlom smo položili v božjo njivo mater in babico Katarino (Katino) Čebokli vd. Sabotič p.d. Bólanovo. Potem ko je svojcem izrekel sožalje, je domači župnik dodal še naslednje misli:

Vi, dragi svojci, žalujete za ljubljeno osebo, od katere se danes poslavljamo, meni gredo misli naprej. Stara vas Stanovišče je s to smrtjo izgubila dušo — umrla je. Po opustelih domovih se bodo sprehajali duhovi in se spraševali: Kje je tisto življenje, ki je plalo po teh krajih, ki se je tako trdovratno upiralo uničenju? Slišali bodo odgovor: Po nedolžnem pobiti ležimo pri svetem Križu, zaradi nesoglasanja smo razseljeni po svetu, za delom smo šli po

svetu in se le občasno vračamo nazaj.

Potres je bil. Zaradi načela, ki je trdilo, da je treba staro podreti in tako zbrisati sramoto z obličja zemlje, smo dopustili, da so naše domove uničili — ne toliko potres — pač pa buldožerji. Namesto te stare vasi smo zgradili nekoliko nižje novo moderno vas.

Drevesu je bila tedaj nastavljen sekira na korenino in zdaj je drevo padlo. Na dnu duše se bo oglašala vest: Sprejeli smo »Einkindersystem« in tako po naših domovih ne odmeva več vrisk in jok otrok, pač pa se sliši lajež psov in mijavkanje mačk ter tuljenje kasetnikov in televizorjev.

Ni pa tistega, kar življenju naroda daje prihodnost in prinaša garancijo za njegov obstoj. Če ima kdo več kot dva otroka, se že oglašajo tako imenovani kristjani: »Kaj so znoreli, kaj mislijo, ali si ne znajo pomagati?«

Namesto da bi odprli svoja srca in pomagali družinam z več otroki, jih mnogi obsojajo in jih v svojem egoizmu nočejo ali ne morejo razumeti. Od velike in močne Jokčeve družine z desetimi otroki, kateri je pokojna Katina pripadala, bi se mogli mnogi tudi danes učiti velikodušnosti ob podarjanju življenja ne le enemu, pač pa več otrokom. Tako bi se po teh čudovitih krajih, po krivem zapostavljenih, spet slišal smeh deklet in vrisk fantov inbi hiševikendi dobivali dušo, ko bi po oknih cvetele rože, ne pa da zaprta okna nemo zrejo in pričajo o praznini znotraj in zunaj.

Cloveško, vaško in narodovo življenje je en sam veliki teden. Doživlja svoje cvetne nedelje, zadene ga trpljenje velikega petka, dozdevno leži v grobu in končno vstane z Veliko nočjo

Dragi, na vas je, da se stara vas Stanovišče iz trenutnega groba velike sobote dvigne v novo življenje, da bodo osamele in osirotele domačije dobile stalnega stanovalca in bo ogenj na družinskih ognjiščih ponovno veselo plapolal veseleč se novega življenja.

A. L.

SLOVENSKA SKUPNOST NA GORIŠKEM
vabi na predstavitev kandidatov in programa za občine Gorica, Doberdob, Števerjan in Sovodnje
v ponedeljek, 23. aprila ob 19.30
v konferenčni dvorani Palace Hotela v Gorici
Po predstavitvi bo družabno srečanje v restavraciji »Pri Francetu« v Sovodnjah.
Prisotna bo delegacija DEMOS-a iz Slovenije.
Slovinci toplo vabljeni!

Organizatorji so poskrbeli za dokaj pester program. Nastopili bodo razni zbori ter dramski skupini Štandrež in Rupa-Peč. Tudi letos bo tekmovanje v pripravi najboljših frtalje. Vabljeni ste vsi, da se pomerite v cvrtju te naše posebnosti. Tekmovalce čakajo bogate nagrade. Po kulturnem sporedu se boste lahko zavrteli ob zvokih ansamblov Happy Days in Prijatelji.

Buffet bo bogato založen z raznimi dobrotami na žaru in okusno frtaljo. Osvežilnih pijač in dobre vinske kapljice ne bo manjkalo. Pričakujemo vas v čim večjem številu. - M. P.

Bralci pišejo

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Podpisani Janez Beličič sem na 11. strani Primorskega dnevnika z dne 6. aprila 1990 s presenečenjem zagledal svoje ime med novoizvoljenimi člani odbora za informacije pri SKGZ. Ni mi jasno, kako je moglo priti do take izvolitve oziroma imenovanja. Na zadevno telefonsko vabilo sem mogoče premalo jasno nakazal, da za kaj takega nisem neposredno zainteresiran. Zato na tem mestu javno sporočam, da izvolitve-imenovanja ne sprejemam, kar naj se, prosim, tudi formalno vzame na znanje. S spoštovanjem

Janez Beličič

Trst, 9. aprila 1990

OBVESTILA

SSK v Števerjanu vabi na predstavitev kandidatov na listi SSK za občinske volitve v Števerjanu 6. in 7. maja. Predstavitev bo v petek, 20. aprila v Sedejevem domu v Števerjanu ob 20.30 s sledečim sporedom: pozdrav predsednika; tajniško poročilo in predstavitev kandidatov; predstavitev programa SSK; diskusija.

V. Vodopivec, znani primorski akademski zbor bo po daljšem premoru nastopil ponovno pri nas v zamejstvu in sicer v soboto 21. t.m. ob 20.30 v dvorani Kulturnega doma v Gorici.

SSG - Trst uprizori Ivana Cankarja delo »Jakob Ruda« v Kulturnem domu v Trstu v četrtek 19. aprila ob 20.30 red E; v petek 20. aprila ob 20. uri red K; v soboto 21. aprila ob 20.30 red F; v nedeljo 22. aprila ob 16. uri red C in G; v ponedeljek 23. aprila ob 16. uri red I; v torek 24. aprila ob 16. uri red H.

Jože Markuža, župnik v Mavhinjah, bo obhajal 25-letnico duhovništva v nedeljo, 22. t.m. ob 17.30 v cerkvi v Nabrežini. Slovesno somaševanje v vzhodnem bizantinskem obredu bo vodil jubilat z dr. Janežičem in dr. Kosmačem. Sodeloval bo ekumenski pevski zbor iz Gorice. Vabljeni duhovniki in verniki.

Nagrada Vstajenje. V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bodo v ponedeljek, 23. aprila ob 20.30 slovesno podelili letošnjo nagrado »Vstajenje« katere je bil deležen v Argentini delujoči slovenski pisatelj Zorko Simčič. Utemeljitev nagrade bo podala prof. Lojzka Bratuž. Večer bo dopolnilo branje iz del nagrajenega avtorja ter glasbene točke.

Rudi Šeligo, predsednik slovenskega pisateljskega društva bo predaval v četrtek, 26. aprila ob 11. uri v Vidnu v palači Antonini, ul. Antonini 8, na temo »Pisatelj in bližnja prihodnost v Sloveniji«.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!

DAROVI

Za Katoliški glas: A. B. 10.000; Zora Hrovatin ob godu Lee Štolfa 30.000 lir.

Za katoliški tisk: Rupa-Peč 415.000 lir.

Za Katoliški dom: N. N. v spomin pok. očeta 100.000 lir.

Za Sv. goro: N. N. Podgora 50.000; Slava Milniček-Skabar 30.000 lir.

Za semenišče v Vipavi: Slava Milniček-Skabar 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: N. N. v spomin na moža Vincenca ob 30. obletnici smrti 30.000; N. N. v spomin na Giorgiata de Dominicis 20.000; družina Škerlavaj ob obletnici smrti očeta Franca 50.000; Franc Malalan 50.000; Marija Malalan 350.000; Edda Žerjal 25.000; Slava Škabar 20.000; Viktor Žerjal 50.000; Marta Milič-Corbo ob krstu vnuka Nicholas 50.000; Angela Guštin v spomin na moža Jožeta 300.000; družine Dolenc in Žerjal v spomin tete Gele in Martje Križman 50.000; druž. Sossi in Starc 250.000; Luciano Bartoli 20.000; Nino in Laura Sferzi v spomin na mamo Gelo Škerlavaj 100.000; Maksi Melling 50.000; P. C. velikonočno svečo; druž. Sinič 30.000 lir.

Za Marijanišče: Pina Brišček-Brecelj 20.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: A. B. v spomin na Fiorenzo Birsu 50.000 lir.

Za lačne: ob poroki hčere Jasne 100.000; ob rojstvu Simone 100.000; ob prvem sv. obhajilu Andreja 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve pri Ferlugih: Ada Markon v spomin na pok. Petra Cipolat 15.000; Ljudmila Piščanc 10.000 lir.

Za slov. misijonarje: N. N. Podgora 50.000; N. N. Peč 40.000; ob obletnici pok. mame 100.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: Tončka Sosič 30.000; Lenči S.-R. 100.000; Slava Škabar (tudi za lačne otroke) 50.000; Romano Tomadin ob zlati poroki sestre Vide 10.000; Jelka Daneu-Cvelbar v spomin na Jožeta Guština in Angelo Škerlavaj 20.000; Fani Kljun-Malalan 100.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 22. do 28. aprila 1990

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Psiček Pikec«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 14.10 Vl. Bartol: »Alamut«. 16.30 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Četrtnova srečanja. 9.10 Slovenska lahka glasba. 11.30 Slovenski kantavtorji. 12.00 Štirinajst mest, štirinajst sanj. 12.40 Primorska poje. 12.50 Volilna tribuna. 13.25 Gospodarska problematika. 14.10 Otroški kotichek: Srečanja z novo pesmico. 15.00 Manjšinski potopis. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Tolstoj, Vojna in mir. 17.25 Mladi val.

Torek: 8.10 Slovenski esej. 9.40 Kultura in ne. 12.40 Primorska poje. 12.50 Volilna tribuna. 14.10 Aktualnosti. 16.00 Gost v studiu: Damjana Bratuž. 17.00 Marie von Thurn und Taxis: Spomini na Rainerja M. Rilkeja. 17.25 Mladi val.

Sreda: 8.30 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Dežela bedakova«. 10.30 Koncert iz studia. 12.00 Zdravniška posvetovalnica. 12.40 Primorska poje. 14.10 Otroški kotichek: Črno na belem. 14.30 Na goriškem valu. 16.00 Simf. orkester Slov. filharmonije. 17.10 Spomini na Rainerja M. Rilkeja. 17.25 Mladi val.

Četrtek: 8.10 Bela pravljica. 12.00 Pomembni dogodki našega stoletja. 12.40 Primorska poje. 12.50 Volilna tribuna. 15.10 Rezija '89. 15.40 Lahka glasba raznih narodov. 16.00 Glasbena kronika s Hrvaškega. 17.10 Spomini na Rainerja M. Rilkeja. 17.25 Mladi val.

Petek: 8.10 Aladinova svetilka. 12.00 Protagonisti slov. kinematografije. 12.40 Primorska poje. 12.50 Volilna tribuna. 14.10 Otroški kotichek: Spoznavajmo svet! 14.30 Od Milj do Devina. 15.10 Kulturni dogodki. 16.00 V svetu starih glasbil. 17.10 Spomini na Rainerja M. Rilkeja. 17.26 Mladi val.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.10 Valčki in polke. 10.10 Koncert v baziliki sv. Silvestra v Trstu. 11.30 Črnske duhovne pesmi. 2.00 Modre dalje. 12.40 Primorska poje. 12.50 Volilna tribuna. 14.10 Oddaja iz Benečije, Rezije in Kanalske doline. 16.00 Mi in glasba. 17.10 Vozlišča. 18.00 Karl Hyneck Macha: »Maj«, pesnitev iz niza Večni sopotniki.

★

Pismo na naslov: RAI Trst A

Zahvaljujemo se vam, ker se vaše odaje na Goriškem znova lepo slišijo.

Poslušalci

Odstop matere Terezije od vodstva družbe

Sv. oče je sprejel odstop m. Terezije iz Kalkute od vodstva njene redovne družbe. Po srčnem infarktu ji zdravje ne dopušča, da bi obiskovala redovne postojanke svojih sester po svetu. Njena družba štoje trenutno približno 3.000 sester, ki delajo med najrevnejšimi.

SKD »HRAST« - DOBERDOB

vabi na nadaljevanje tradicionalnega

PRAZNIKA POMLADI v nedeljo, 22. aprila

13.00 Odpriete praznika
17.30 Nastop folklorne skupine »Balemo insieme« iz Gorice. Sledi ples. Igra ansambel Happy Day.

Deloval bo dobro založen buffet s pristinimi jedili na žaru in z domačo kapljico.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzutta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/533177 - telefax 533177 - poštini tek. račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Pošt. plačana v gotovini - skupina II/70%
Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice
Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzutta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici

Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija	45.000
inozemstvo	70.000
zračna pošta	95.000

Oglasi: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA

11. Pastirčkov dan

Nedelja, 6. maja ob 16. uri

Katoliški dom - Gorica

Drevored 20. septembra, 85

Veselo srečanje malih in velikih Pastirčkovih prijateljev, nagrajevanje, igre, nastop otrok s Tržaške in Goriške... ter... VIKY SHOW

Praznik frtalje v Rupij

Sreda, 25. aprila

16.30 Otroški zbor iz Podgore; mešani zbor iz Podgore; skupina »Hlede« iz Števerjana; ples z ansamblom Happy Days.

Nedelja, 29. aprila

16.30 Otroški zbori iz Sovodenj, Rupe-Peči in Štmavra; tekmovanje v cvrtju najboljših frtalje; ples z ansamblom Happy Days.

Torek, 1. maja

16.30 Častni govornik: dr. Andrej Bratuž; štandreška dramska skupina z delom »Oče na polikliniki«; dramska skupina Rupa-Peč z burko »Pri zdravniku«; ples z ansamblom Prijatelji.